

Logică pentru informatică - Săptămâna 12

Forme normale ale formulelor de ordinul I

În acest curs vom defini noțiunile de formule echivalente și cea de formă normală prenex corespunzătoare unei formule din logica de ordinul I.

1 Formule echivalente

În diverse contexte, anumite formule pot avea același înțeles. De exemplu, formulele $\forall x.P(x, x)$ și $\forall y.P(y, y)$ au același înțeles în orice context. Un alt exemplu de formule cu același înțeles este $\neg\forall x.Q(x)$ și $\exists x.\neg Q(x)$. Vom numi astfel de formule *echivalente*.

Anumite formule au același înțeles doar pentru o anumită interpretare a simbolurilor predicative și funcționale. De exemplu, dacă lucrăm într-o structură în care simbolul predicativ P este interpretat printr-un predicat simetric, formulele $P(x, y)$ și respectiv $P(y, x)$ au același înțeles. Astfel de formule se numesc *echivalente în structura respectivă*.

Acest aspect este surprins de următoarele definiții.

Definiția 1.1. Două formule $\varphi_1 \in LP1$ și $\varphi_2 \in LP1$ sunt echivalente în structura S dacă, pentru orice S -atribuire α ,

$$S, \alpha \models \varphi_1 \text{ dacă } S, \alpha \models \varphi_2.$$

Faptul că φ_1 și φ_2 sunt echivalente în structura S se notează $\varphi_1 \stackrel{S}{\equiv} \varphi_2$.

Cu alte cuvinte, două formule sunt echivalente într-o anumită structură S dacă, evaluând valoarea de adevăr a formulelor în structura S , obținem același rezultat pentru ambele formule (ambele adevărate sau ambele false), indiferent de atribuirea α cu care lucrăm.

Exemplul 1.1. Continuăm exemplele din cursurile anterioare. Considerăm semnatura $\Sigma = (\{P\}, \{f, i, e\})$ și Σ -structura $S_1 = (\mathbb{Z}, \{=\}, \{+, -, 0\})$.

1. Avem că $P(x, y) \stackrel{S_1}{\equiv} P(y, x)$. De ce?

Fie α o S_1 -atribuire oarecare.

Avem $S_1, \alpha \models P(x, y)$ ddacă (prin definiția relației \models) $P^{S_1}(\bar{\alpha}(x), \bar{\alpha}(y)) = 1$
 ddacă $\bar{\alpha}(x) = \bar{\alpha}(y)$
 ddacă $\alpha(x) = \alpha(y)$
 ddacă (prin simetria relației de egalitate) $\alpha(y) = \alpha(x)$
 ddacă (prin definiția relației \models) $S_1, \alpha \models P(y, x)$.

Deci, pentru orice S_1 -atribuire α , avem: $S_1, \alpha \models P(x, y)$ ddacă $S_1, \alpha \models P(y, x)$, care este chiar definiția $P(x, y) \equiv P(y, x)$.

2. Avem că $P(x_1, x_3) \not\equiv^{S_1} P(x_2, x_3)$. De ce?

Deoarece există o S_1 -atribuire $\alpha : \mathcal{X} \rightarrow \mathbb{Z}$, definită prin $\alpha(x_1) = 42, \alpha(x_2) = 7, \alpha(x_3) = 42$ (pentru restul variabilelor nu este relevantă valoarea lor în atribuire) cu proprietatea că

$$\begin{aligned}
 S_1, \alpha &\models P(x_1, x_3) \text{ (deoarece } 42 = 42\text{)}, \text{ dar} \\
 S_1, \alpha &\not\models P(x_2, x_3) \text{ (deoarece } 42 \neq 7\text{)}.
 \end{aligned}$$

În cazul în care structura nu este fixată, avem următoarea definiție:

Definiția 1.2. Două formule $\varphi_1 \in \text{LP1}$ și $\varphi_2 \in \text{LP1}$ sunt echivalente dacă, pentru orice structură S și pentru orice S -atribuire α ,

$$S, \alpha \models \varphi_1 \text{ ddacă } S, \alpha \models \varphi_2.$$

Faptul că φ_1 și φ_2 sunt echivalente se notează $\varphi_1 \equiv \varphi_2$.

Exemplul 1.2. Continuăm exemplul anterior.

1. Avem că $P(x, y) \not\equiv P(y, x)$. De ce?

Deoarece există o Σ -structură și o atribuire în structura respectivă astfel încât cele două formule să ia valori de adevăr diferite.

Fie structura $S_5 = (\mathbb{Z}, \{<\}, \{+, -, 0\})$ definită în cursul anterior și S_5 -atribuirea $\alpha_6 : \mathcal{X} \rightarrow \mathbb{Z}$, definită prin $\alpha(x) = 2, \alpha(y) = 3$ și $\alpha(z) = 1$ pentru orice $z \in \mathcal{X} \setminus \{x, y\}$.

Observați că singura diferență între S_1 și S_5 este faptul că simbolul predicativ P este interpretat prin predicatul $=$ în S_1 , în timp ce în S_5 este interpretat prin $<$ (relația mai mic strict peste numere întregi).

Avem $S_5, \alpha_6 \models P(x, y)$, deoarece $2 < 3$, dar $S_5, \alpha_6 \not\models P(y, x)$, deoarece $3 \not< 2$. Deci formulele $P(x, y)$ și $P(y, x)$ nu sunt echivalente (chiar dacă sunt echivalente în structura S_1).

2. Avem că $\forall x.P(x, z) \equiv \forall y.P(y, z)$. De ce?

Fie S o Σ -structură oarecare cu domeniul D și $\alpha : \mathcal{X} \rightarrow D$ o S -atribuire oarecare.

Avem că

$$\begin{array}{ll}
S, \alpha \models \forall x.P(x, z) & \text{ddacă} \\
\text{pentru orice } u \in D, \text{ avem } S, \alpha[x \mapsto u] \models P(x, z) & \text{ddacă} \\
\text{pentru orice } u \in D, \text{ avem } P^S\left(\overline{\alpha[x \mapsto u]}(x), \overline{\alpha[x \mapsto u]}(z)\right) = 1 & \text{ddacă} \\
\text{pentru orice } u \in D, \text{ avem } P^S\left(u, \alpha(z)\right) = 1 & \text{ddacă} \\
\text{pentru orice } u \in D, \text{ avem } P^S\left(\overline{\alpha[y \mapsto u]}(y), \overline{\alpha[y \mapsto u]}(z)\right) = 1 & \text{ddacă} \\
\text{pentru orice } u \in D, \text{ avem } S, \alpha[y \mapsto u] \models P(y, z) & \text{ddacă} \\
S, \alpha \models \forall y.P(y, z). &
\end{array}$$

Deci, pentru orice Σ -structură S , pentru orice S -atribuire α , avem că

$$S, \alpha \models \forall x.P(x, z) \text{ ddacă } S, \alpha \models \forall y.P(y, z),$$

care este chiar definiția faptului că $\forall x.P(x, z) \equiv \forall y.P(y, z)$.

2 Forme normale și Substituții

Ca și în cazul logicii propoziționale, în cazul logicii de ordinul I, există o serie de forme normale corsepunzătoare formulelor.

Pentru a defini formele normale, reamintim noțiunea de *substituție* :

- O *substituție* este o funcție $\sigma : \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{T}$, cu proprietatea că $\sigma(x) \neq x$ pentru un număr finit de variabile $x \in \mathcal{X}$;
- *Domeniul substituției* σ este mulțimea $\text{dom}(\sigma) = \{x \in \mathcal{X} \mid \sigma(x) \neq x\}$;
- *Extensia* substituției σ la mulțimea termenilor este funcția $\sigma^\# : \mathcal{T} \rightarrow \mathcal{T}$, definită astfel:

1. $\sigma^\#(x) = \sigma(x)$, pentru orice $x \in \mathcal{X}$;
2. $\sigma^\#(c) = c$, pentru orice simbol constant $c \in \mathcal{F}_0$;
3. $\sigma^\#(f(t_1, \dots, t_n)) = f(\sigma^\#(t_1), \dots, \sigma^\#(t_n))$, pentru orice simbol funcțional $f \in \mathcal{F}_n$ de aritate $n \in \mathbb{N}$ și orice termeni $t_1, \dots, t_n \in \mathcal{T}$.

Dacă $t \in \mathcal{T}$ este un termen, atunci $\sigma^\#(t) \in \mathcal{T}$ este termenul obținut din t prin aplicarea substituției σ (fiecare apariție a unei variabile x din t este înlocuită cu termenul $\sigma(x)$).

- Dacă $\text{dom}(\sigma) = \{x_1, \dots, x_n\}$, atunci substituția σ se mai poate scrie în felul următor:

$$\sigma = \{x_1 \mapsto \sigma(x_1), \dots, x_n \mapsto \sigma(x_n)\}.$$

- *Restricția substituției σ la mulțimea V este o nouă substituție notată $\sigma|_V : \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{T}$, definită astfel:*

1. $\sigma|_V(x) = \sigma(x)$ pentru orice $x \in V$;
2. $\sigma|_V(x) = x$ pentru orice $x \in \mathcal{X} \setminus V$.

Practic, prin restricția unei substituții la o mulțime de variabile, se scot celelalte variabile din domeniul substituției.

- *Extensia lui σ la mulțimea formulelor este funcția $\sigma^b : \text{LP1} \rightarrow \text{LP1}$, definită astfel:*

1. $\sigma^b(P(t_1, \dots, t_n)) = P(\sigma^\#(t_1), \dots, \sigma^\#(t_n))$;
2. $\sigma^b(\neg\varphi) = \neg\sigma^b(\varphi)$;
3. $\sigma^b(\varphi_1 \wedge \varphi_2) = \sigma^b(\varphi_1) \wedge \sigma^b(\varphi_2)$;
4. $\sigma^b(\varphi_1 \vee \varphi_2) = \sigma^b(\varphi_1) \vee \sigma^b(\varphi_2)$;
5. $\sigma^b(\varphi_1 \rightarrow \varphi_2) = \sigma^b(\varphi_1) \rightarrow \sigma^b(\varphi_2)$;
6. $\sigma^b(\varphi_1 \leftrightarrow \varphi_2) = \sigma^b(\varphi_1) \leftrightarrow \sigma^b(\varphi_2)$;
7. $\sigma^b(\forall x.\varphi) = \forall x.(\rho^b(\varphi))$, unde $\rho = \sigma|_{\text{dom}(\sigma) \setminus \{x\}}$;
8. $\sigma^b(\exists x.\varphi) = \exists x.(\rho^b(\varphi))$, unde $\rho = \sigma|_{\text{dom}(\sigma) \setminus \{x\}}$.

Practic, pentru a obține formula $\sigma^b(\varphi)$ din formula φ , fiecare apariție liberă a variabilei x din formula φ este înlocuită cu termenul $\sigma(x)$.

3 Forma normală prenex

Definiția 3.1. *O formulă φ este în formă normală prenex dacă*

$$\varphi = Q_1x_1.Q_2x_2.\dots.Q_nx_n.\varphi',$$

unde:

1. $Q_i \in \{\forall, \exists\}$ (pentru orice $1 \leq i \leq n$);
2. φ' nu conține cuantificatori.

Practic, o formulă este în formă normală prenex (FNP), dacă toți cuantificatorii sunt “în fața formulei”.

Exemplul 3.1. • *formula $\forall x.\exists y.(P(x, y) \wedge \neg P(z, y))$ este în formă normală prenex;*

- *formula $\forall x.((\exists y.P(x, y)) \wedge \neg P(z, y))$ nu este în formă normală prenex.*

Orice formulă poate fi adusă în formă normală prenex, fapt surprins de următoarea teoremă:

Teorema 3.1. Pentru orice formulă $\varphi \in LP1$, există $\varphi' \in LP1$ astfel încât:

1. φ' este în formă normală prenex;
2. $\varphi \equiv \varphi'$.

Formula φ' este o formă normală prenex a formulei φ .

În continuare, demonstrăm teorema de mai sus prin intermediul unui algoritm care calculează φ' pornind de la φ . Pentru a prezenta algoritmul, avem nevoie de următoarea leamnă:

Lema 3.1 (Lema redenumirii). Fie $\varphi \in LP1$ o formulă și $x, y \in \mathcal{X}$ două variabile cu proprietatea că $y \notin \text{vars}(\varphi)$.

Atunci au loc echivalențele:

$$\forall x.\varphi \equiv \forall y.(\sigma^b(\varphi)) \text{ și } \exists x.\varphi \equiv \exists y.(\sigma^b(\varphi)),$$

unde $\sigma = \{x \mapsto y\}$.

Cu alte cuvinte, conform lemei redenumirii, în formula $\forall x.\varphi$ putem înlocui cuantificatorul $\forall x$ (respectiv $\exists x$) cu un cuantificator $\forall y$ (respectiv $\exists y$) la alegere cu condiția că y să nu fie variabilă a formulei φ . De asemenea, aparițiile libere ale variabilei x în φ trebuie înlocuite cu y prin aplicarea substituției $\sigma = \{x \mapsto y\}$ asupra formulei φ .

Exemplul 3.2. Fie formula $\forall x.P(x, y)$. Deoarece $z \notin \text{free}(P(x, y))$, avem prin lema redenumirii că $\forall x.P(x, y) \equiv \forall z.P(z, y)$.

Atenție, $\forall x.P(x, y) \not\equiv \forall y.P(y, y)$ (echivalența nu poate fi explicată prin lema redenumirii deoarece $y \in \text{free}(P(x, y))$ și nici nu are loc).

Suntem acum pregătiți să prezentăm, schițat, demonstrația Teoremei 3.1.

Proof. Se aplică următoarele echivalențe, de la stânga la dreapta:

1. $(\forall x.\varphi_1) \wedge \varphi_2 \equiv \forall x.(\varphi_1 \wedge \varphi_2)$, dacă $x \notin \text{free}(\varphi_2)$;
2. $(\forall x.\varphi_1) \vee \varphi_2 \equiv \forall x.(\varphi_1 \vee \varphi_2)$, dacă $x \notin \text{free}(\varphi_2)$;
3. $(\exists x.\varphi_1) \wedge \varphi_2 \equiv \exists x.(\varphi_1 \wedge \varphi_2)$, dacă $x \notin \text{free}(\varphi_2)$;
4. $(\exists x.\varphi_1) \vee \varphi_2 \equiv \exists x.(\varphi_1 \vee \varphi_2)$, dacă $x \notin \text{free}(\varphi_2)$;
5. $\neg \forall x.\varphi \equiv \exists x.\neg \varphi$;
6. $\neg \exists x.\varphi \equiv \forall x.\neg \varphi$.

În cazul în care una dintre primele patru echivalențe nu poate fi aplicată din cauza restricției $x \notin \text{free}(\varphi_2)$, trebuie să aplicăm mai întâi lema redenumirii pentru a redenumi convenabil variabila legată x .

De asemenea, vom folosi, când este necesar, comutativitatea conectorilor \wedge și \vee , adică:

$$1. \varphi_1 \wedge \varphi_2 \equiv \varphi_2 \wedge \varphi_1;$$

$$2. \varphi_1 \vee \varphi_2 \equiv \varphi_2 \vee \varphi_1.$$

Efectul primelor 6 echivalențe de mai sus este de muta cuantificatorii, în arborele formulei, deasupra conectorilor \wedge, \vee, \neg , asigurând astfel terminarea algoritmului și faptul că într-un final toți cuantificatorii vor fi cât mai apropiați de rădăcina arborelui.

Pentru a trata conectorii $\rightarrow, \leftrightarrow$, putem folosi “traducerea” lor cu ajutorul conectorilor \wedge, \vee, \neg :

$$1. \varphi_1 \rightarrow \varphi_2 \equiv \neg \varphi_1 \vee \varphi_2;$$

$$2. \varphi_1 \leftrightarrow \varphi_2 \equiv (\varphi_1 \rightarrow \varphi_2) \wedge (\varphi_2 \rightarrow \varphi_1).$$

□

În continuare, dăm un exemplu de calcul al unei forme normale prenex pentru o formulă, folosind algoritmul de mai sus.

Exemplul 3.3. Fie formula $\varphi = (\forall x. \neg(P(x, x) \wedge \neg \exists y. P(x, y))) \wedge P(x, x)$.

Nu putem aplica prima echivalență pentru a aduce cuantificatorul $\forall x$ în fața formulei deoarece $x \in \text{free}(P(x, x))$. Așadar trebuie să aplicăm întâi lema reenumerării (L.R.):

$$\begin{aligned} \varphi &= (\forall x. \neg(P(x, x) \wedge \neg \exists y. P(x, y))) \wedge P(x, x) \\ &\stackrel{\text{L.R.}}{\equiv} (\forall z. \neg(P(z, z) \wedge \neg \exists y. P(z, y))) \wedge P(x, x) \\ &\stackrel{1}{\equiv} \forall z. (\neg(P(z, z) \wedge \neg \exists y. P(z, y)) \wedge P(x, x)) \\ &\stackrel{6}{\equiv} \forall z. (\neg(P(z, z) \wedge \forall y. \neg P(z, y)) \wedge P(x, x)) \\ &\stackrel{\text{commutativity} \wedge}{\equiv} \forall z. (\neg((\forall y. \neg P(z, y)) \wedge P(z, z)) \wedge P(x, x)) \\ &\stackrel{1}{\equiv} \forall z. (\neg(\forall y. (\neg P(z, y) \wedge P(z, z))) \wedge P(x, x)) \\ &\stackrel{\text{commutativity} \wedge}{\equiv} \forall z. (\neg(\forall y. (P(z, z) \wedge \neg P(z, y))) \wedge P(x, x)) \\ &\stackrel{5}{\equiv} \forall z. ((\exists y. \neg(P(z, z) \wedge \neg P(z, y))) \wedge P(x, x)) \\ &\stackrel{3}{\equiv} \forall z. \exists y. (\neg(P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x)). \end{aligned}$$

Așadar, am găsit că formula $\forall z. \exists y. (\neg(P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))$ este o formă normală prenex a formulei $(\forall x. \neg(P(x, x) \wedge \neg \exists y. P(x, y))) \wedge P(x, x)$.

Când facem calculele, de obicei nu marcăm explicit aplicarea unei comutativități și scriem mai pe scurt, în felul următor:

$$\begin{aligned}
\varphi &= \left(\forall x. \neg (P(x, x) \wedge \neg \exists y. P(x, y)) \right) \wedge P(x, x) \\
&\stackrel{L.R.}{\equiv} \left(\forall z. \neg (P(z, z) \wedge \neg \exists y. P(z, y)) \right) \wedge P(x, x) \\
&\stackrel{1}{\equiv} \forall z. \left(\neg (P(z, z) \wedge \neg \exists y. P(z, y)) \wedge P(x, x) \right) \\
&\stackrel{6}{\equiv} \forall z. \left(\neg (P(z, z) \wedge \forall y. \neg P(z, y)) \wedge P(x, x) \right) \\
&\stackrel{1}{\equiv} \forall z. \left(\neg (\forall y. (P(z, z) \wedge \neg P(z, y))) \wedge P(x, x) \right) \\
&\stackrel{5}{\equiv} \forall z. \left((\exists y. \neg (P(z, z) \wedge \neg P(z, y))) \wedge P(x, x) \right) \\
&\stackrel{3}{\equiv} \forall z. \exists y. (\neg (P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x)).
\end{aligned}$$

4 Formule închise

Definiția 4.1. O formulă $\varphi \in LP1$ este închisă dacă $free(\varphi) = \emptyset$.

Cu alte cuvinte, dacă o formulă nu are variabile libere, aceasta se numește închisă. Formulele închise se mai numesc și *propoziții* (engl. sentences).

Definiția 4.2. O formulă care nu este închisă se numește deschisă.

Exemplul 4.1. Formula $\forall x. P(x, x) \wedge \exists y. P(y, x)$ este o formulă închisă deoarece $free(\forall x. P(x, x) \wedge \exists y. P(y, x)) = \emptyset$.

Formula $\forall z. \exists y. (\neg (P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))$ nu este închisă (este deschisă), deoarece $free(\forall z. \exists y. (\neg (P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))) = \{x\}$.

Definiția 4.3. Fie $\varphi \in LP1$ o formulă și $free(\varphi) = \{x_1, \dots, x_n\}$ mulțimea variabilelor libere ale acesteia.

Formula

$$\exists x_1. \exists x_2. \dots \exists x_n. \varphi$$

se numește închiderea existențială a formulei φ .

Observația 4.1. Închiderea existențială a unei formule este o formulă închisă.

Exemplul 4.2. Închiderea existențială a formulei $\forall z. \exists y. (\neg (P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))$ este $\exists x. \forall z. \exists y. (\neg (P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))$.

Definiția 4.4. Două formule $\varphi_1 \in LP1$ și $\varphi_2 \in LP1$ sunt echisatisfiabile, dacă:

1. sau atât φ_1 cât și φ_2 sunt satisfiabile;
2. sau nici φ_1 și nici φ_2 nu sunt satisfiabile.

Cu alte cuvinte, singurele cazuri când două formule nu sunt echisatisfiabile sunt când una dintre formule este satisfiabilă, iar cealaltă nu este satisfiabilă.

Teorema 4.1. Orice formulă este echisatisfiabilă cu închiderea ei existențială.

Definiția 4.5. Fie $\varphi \in LP1$ o formulă și $free(\varphi) = \{x_1, \dots, x_n\}$ mulțimea variabilelor libere ale acesteia.

Formula

$$\forall x_1. \forall x_2. \dots \forall x_n. \varphi$$

se numește închiderea universală a formulei φ .

Observația 4.2. Închiderea universală a unei formule este o formulă închisă.

Exemplul 4.3. Închiderea universală a formulei $\forall z. \exists y. (\neg(P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))$ este $\forall x. \forall z. \exists y. (\neg(P(z, z) \wedge \neg P(z, y)) \wedge P(x, x))$.

Teorema 4.2. O formulă este validă dacă și numai dacă închiderea ei universală este validă.